

Události, které vybočují: Brundibár

Z příkazu Vám oznamujeme, že dne 11. února máte odcestovati k pracovnímu nasazení v Terezíně.

Děti: Nežidovské děti nemohou býti vzaty ssebou. Tyto děti mohou zůstat v bytě v opatrování příbuzných nebo známých, nebo mohou býti dány k příbuzným nebo známým smíšeným manželstvím, nebo do veřejných sociálních institucí. Židovské děti musí být vzaty ssebou do Terezína.

I. Podívej se na část záznamu dětské opery Brundibár v podání žáků a učitelů gymnázia Přírodní škola.

Celý záznam trvá půl hodiny, vyber si asi deset minut. S výběrem může pomoci učitel.

<http://www.youtube.com/watch?v=7g5RzHz1eDs>

II.A. Přečti si stručný obsah opery:

Aninka a Pepíček mají nemocnou maminku, která ke svému uzdravení potřebuje mléko. Děti nemají peníze. Jak je získat je napadne, když uvidí na trhu flašinetáře Brundibára, který si vydělává peníze hraním. Brundibár je však zlý a děti překřičí. V noci přijdou zoufalým dětem na pomoc zvířátka z plakátů a druhý den pomohou dětem přezpívat flašinetáře. Děti dostanou peníze, ale padouch Brundibár jim jejich výdělek sebere. Děti jej nakonec najdou a dostanou zpět co jim patří.

<http://www.holocaust.cz/cz2/history/events/brundibar>

Z příkazu Vám oznamujeme, že dne 11. února máte odcestovati k pracovnímu nasazení v Terezíně.

Děti: Nežidovské děti nemohou býti vzaty ssebou. Tyto děti mohou zůstat v bytě v opatrování příbuzných nebo známých, nebo mohou býti dány k příbuzným nebo známým manželstvím, nebo do veřejných sociálních institucí. Židovské děti musí být vzaty ssebou do Terezína.

III. Najdi na www.youtube.com další záznamy dětské opery Brundibár.

Kde všude byl v poslední době nastudován různými dětskými skupinami a proč?

Co znamenal Brundibár pro „herce“ postav, co pro ty, kteří zpívali ve sboru a co pro diváky?
Svůj názor si zapiš.

II.B. Přečti si vzpomínky některých účinkujících a diváků

a) Brundibár nám dodával naději. Zapomínali jsme, kde jsme. A vždycky, když jsme na konci dozpívali finále „Brundibár poražen“, zvedl se bouřlivý potlesk a publikum chtělo slyšet píseň znovu a znovu. Ten okamžik svobody jsme si vychutnali. – A pak tu bylo ještě něco. Museli jsme nosit žlutou hvězdu. Museli jsme ji nosit dokonce i v Terezíně, pouze když jsme hráli Brundibára, jsme ji mít nemuseli. Pro ten okamžik jsme nebyli označeni žlutou hvězdou, a to pro nás znamenalo, že jsme pro danou chvíli svobodni.

(Ela Steinová, představitelka Kočky, vybráno z Děvočata z pokoje 28 L410, Terezín, Textový a obrazový doprovod k výstavě a knize Hannelore Brenner-Wonschick, str.36)

b) Brundibár bylo něco jako naše malá ilegální válka proti Hitlerovi. Bojovali jsme proti flašinetáři Brundibárovi, ale Brundibár nebyl Brundibár, ale Hitler. A prodavači, kteří dětem nechtěli dát mléko a chleba a zmrzlinu, prostě nebyli prodavači, ale esesáci – zlí lidé. A nakonec jsme je porazili. To mělo pro nás velký význam.

(Handa Pollaková, divačka, vybráno z Děvočata z pokoje 28 L410, Terezín, Textový a obrazový doprovod k výstavě a knize Hannelore Brenner-Wonschick, str.36)

c) Brundibára jsme hráli jednou dvakrát do měsíce. Ale byla také spousta zvláštních představení. Když se v Terezíně natáčel propagandistický film Hitler daroval Židům město, natáčel se i Brundibár: měli jsme už kostýmy a kulisy, nalíčili nás, hrála kapela a já si nejmíc pamatuji na to, že ty dva tři dny, co jsme natáčeli, nám dávali dobré jídlo...

... V Brundibárovi jsem zpíval od začátku až do konce, do zářijových transportů 1944, kdy většina lidí, včetně starého pana Freudenfelda, odešla do Osvětimi. Měli jsme štěstí, že jsme zůstali. Maminka pracovala v továrně na slídu, té práce bylo zapotřebí, a mě nechávali s ní.

*(vybráno z rozhovoru s Tomym Karasem, který zpíval ve sboru, z roku 2011
http://www.holocaust.cz/cz2/resources/ros_chodes/2001/07/tommy)*